

Jeg vil ikke i skole er en kort og let læselig introduktion til det komplekse fænomen "skolevægning", som for tiden er på alles læber i folkeskolen og politisk. Bogen rammer derfor lige ind i den store efterspørgsel, der er på viden om emnet. Overordnet set er bogen en fin introduktion til et emne, som generelt er underbelyst i dansk regi.

Skolevægning introduceres i bogen som et fænomen, hvis årsager er at finde både i barnet og i barnets kontekst (i familien, skolen og blandt venner), og det er kærkomment i et felt, der ellers primært har fokus på individualiserende angstforklaringer. Bogen forsøger i den forbindelse at gøre op med, at skolevægning har at gøre med barnets manglende evne til at håndtere stress eller andre ubehagelige situationer. Når det kommer til at arbejde med skolevægning, så lægges fokus dog primært på barnet, og de værktøjer, der præsenteres i bogens anden halvdel, handler i overvejende grad om at hjælpe barnet til at gøre noget anderledes. Bogen taler ofte ind i en angst-forklaring. Overordnet savner jeg således lidt flere perspektiver, der også fokuserer på, hvad man kan ændre i klassen, på skolen, derhjemme, ift. legekammerater osv., så man ikke med sine handlinger kommer til at reproducere en forestilling om, at det er barnet, der er noget i vejen med, selvom dette ikke er hensigten.

I bogens første halvdel (kapitel 1-7) gives en introduktion til skolevægning i en dansk kontekst. Her defineres fænomenet, og der sættes fokus på at spotte skolevægning tidligt, og inden det bliver konsistent. Derudover redegør bogen for en række årsager, der kan være til skolevægning – i barnet, i skolen og i hjemmet – og den giver en række bud på, hvordan man kan afdække disse årsager som voksen omkring barnet.

I bogens anden halvdel (kapitel 8) tilbyder bogen en lang række af værktøjer, som man kan bruge til at snakke med barnet om det, der er svært, og til at hjælpe barnet med at få styr på nogle af de følelser, der er forbundet med skolevægningen. En rigtig god opmærksomhed, som kapitlet generelt lægger op til, er at bevare en nysgerrig og forstående tilgang til barnet, selv når man som (fag)person omkring ham/hende bliver frustreret.

Det sidste kapitel i bogen (kapitel 9) er kærkomment. Det handler om de regler, der er om fravær, undervisning og hjælp i det hele taget, når man står i en situation med skolevægning. Lovgivningen er svær at navigere i, især som forældre, og her gives et overblik over, hvad man har ret til (og hvad skolen har pligt til), når man har et barn, der vægrer sig ved skolen.

Jeg vil ikke i skole er skrevet til de voksne, der til dagligt er omkring barnet, dvs. forældre, lærere og pædagoger. Bogen fremstår som en håndbog snarere end en dybdegående teoretisk indføring i det komplekse fænomen.

Bogen er let læselig og tilbyder mange konkrete eksempler og værktøjer, og den kan med fordel bruges som en introduktion til voksne, der i praksis har stiftet bekendtskab med skolevægning for første gang. Kender man allerede lidt til skolevægning og til de angst-værktøjer, man almindeligvis beskæftiger sig med i fx Cool Kids, er det ikke sikkert, at man får så meget ny viden. I den forbindelse tænker jeg også, at bogen er et fint bidrag til simple situationer med skolevægning, hvor årsagerne er tydelige og afgrænsede, hvor angst for noget konkret fx er den primære problematik, eller hvor skolevægningen spottes relativt tidligt.

Til de situationer, hvor skolevægningen har stået på i lang tid, hvor barnet har svært ved at sætte ord på ubehaget, eller hvor vi har at gøre med en sammenvævning af mange bidragende kræfter, vil bogen nok ikke være fyldestgørende ift. at arbejde med problematikken.

